

дава и сабѣ-тъ си да го прободете. Графица-та става и хуртува.)

Графица-та. Та пощадете ма съ тѣзи вашѣ досадиж молбѣ; нѣ ли то срамота. да ми досаждавате толкози пѣти. Махайте са скоро отъ очитѣ ми!

Голосъ. Ахъ! прободете ма, милостива Графице! — Обичамъ да лежѣ мрътавъ предъ ваши-тъ крака нежели да си не получѣ желаніе-то.

Графицѣ-та. Срамота! за срамете са одъ думы-тъ си; та вы трѣбува да знаете че азъ повече си пазѣ честь-тъ, нежели сичко-то иманіе на тойзи свѣтъ; защо е на мѣжъ-тъ и на жена-та сичко-то иманіе и украшеніе на тойзи свѣтъ, кога нема честь — — — — — человекъ е безъ честь като тѣло безъ душѣ.

Голосъ. Но любовь-та надминува сичко-то.

Графица-та. Добрѣ, новы трѣба да знаете, че колко то е любовь-та на мѣжъ-тъ и на жена по честна и по вѣрна, толкова е по света и по драгоцѣнна.

Голосъ. А какво ви помага сега ваша-та вѣрность; ето вы тѣй млади, а чи трѣба да живѣете като калугерица: та той, ако да вы любаше искрено, щеше да остане при васъ, а управитель надъ войскѣ-тъ щеше да гуди Волфа; но той не вы люби искрено.

Графица-та. Доста! нехуртувай вече. — Какъ вы смѣете да хуртувате тѣй противъ господарѣ си предъ мене.

Голосъ. А чи защо не смѣѣ да хуртувамъ истийж-тъ та той, ако да вы любаша искрено ще-